

[Wilhelm]

de er danske statsborgere. Det, de foretager sig, er lovlig politisk virksomhed, og de registreres. Så spørger jeg forsvarsministeren, om han finder, at det er i overensstemmelse med regeringserklæringen, og så svarer han ikke andet end: ja men de opføres ikke i forsvarrets centralregister. Jeg bliver nødt til at gentage spørgsmålet til forsvarsministeren: finder han, at det, der sker her, beskrevet på side 15 i beretningen, er i overensstemmelse med regeringserklæringen?

Den øvrige snak om, at forsvarsministeren afviser begrundelsen om, at han forvrider og omfortolker regeringserklæringen, det kan vi ikke nå i spørgetiden. Det får vi lejlighed til i morgen, og dér vil jeg dokumentere, at forsvarsministeren forvrider og omfortolker erklæringen.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg må sige til hr. Wilhelm: ja, jeg finder, det er i overensstemmelse med regeringserklæringen af 1968. Man kan ikke registreres alene på politisk overbevisning eller andet, men hvis folk derudover foretager sig handlinger, som ikke er i overensstemmelse med landets love, eller hvis det er soldater, som er undergivet den militære straffelov, så er disse naturligvis det, man kalder mulige registreringsemner.

Til øvrig orientering kan jeg sige, at det ikke er ethvert navn, som når frem til forsvarrets efterretningstjeneste, som bliver registreret. I forbindelse med det, man kalder hændelser og begivenheder, vil der være nævnt navne, uden at disse af den grund indgår i tjenestens centrale personregistratur.

Jeg skal endvidere henlede opmærksomheden på kommissionsdomstolens beretning side 13, hvoraf det fremgår, at det er rettens opfattelse, »at de enkelte sagsbehandlere for at kunne løse deres arbejdsopgaver må anses for beføjet til at opnotere og opbevare personnavne m.v. som led i arbejdet med verserende efterretningsmæssige sager, således at det ved en sags afslutning påses, at navnene destrueres eller – hvis registrering er hjemlet efter gældende regler – overføres til den centrale registratur«.

Jeg finder det også på sin plads her at understrege, at efterretningstjenestens registratur er til intern brug, og at man således ikke derfra videregiver foreliggende oplysninger

vedrørende enkeltpersoner til andre styrelser. Jeg har også bemærket, at hr. Wilhelm i begrundelsen for sit spørgsmål anfører, at han er vidende om, at kommissionsdomstolen ikke finder grundlag for kritik af forsvarrets efterretningstjeneste på det omhandlede område. Jeg har i min besvarelse af spørgsmålet oplyst, at ingen er optaget i forsvarrets efterretningstjenestes centrale personregistratur alene for at ansøge om tilladelse til uddeling af propagandamateriale, således som hr. Wilhelm forudsætter.

Da eventuelle tvivlsspørgsmål vedrørende den rette fremgangsmåde på området i øvrigt vil blive taget op under den gennemgang af forsvarrets efterretningstjenestes bestemmelser, der skal finde sted, og som jeg naturligt vil vende tilbage til i morgen under forespørgselsdebatten, finder jeg ikke i dag anledning til yderligere at gå ind på dette spørgsmål.

Wilhelm (VS):

Det kan være lidt svært at holde fast på alle de delvis modstridende udtalelser, der kommer på sådan et par minutter, men jeg tror, at det centrale i ministerens svar her i anden runde var, at han nu sagde, at der ikke foregik registrering alene på grundlag af politisk overbevisning. Ja men det er ikke det, der står i regeringserklæringen. Det, der står i regeringserklæringen, er »politisk virksomhed«, og det er ikke kun »overbevisning«. Det, de mennesker her har gjort, som på side 15 udtrykkelig bliver registreret for en politisk virksomhed, er efter almindelig dansk sprogbrug omfattet af regeringserklæringen.

Der står på side 15:

»I enkeltstående tilfælde foreligger kun oplysning om aktiviteter, f.eks. ansøgninger om tilladelse til uddeling af propagandamateriale, som i det mindste isoleret bedømt må betegnes som lovlig politisk virksomhed«.

Hvis ministeren nu vil tydeliggøre tingene ved at sige: det eneste, man ikke må registrere for, er politisk overbevisning, men så snart den overbevisning fører til noget som helst, som f.eks. at ansøge om at måtte uddele propagandamateriale, så er de ikke omfattet af regeringserklæringen, se så har vi fået en tydeliggørelse, og det skal jeg da gerne takke for. Men det er sandelig også en tydeliggø-